

Къмъ пладне огънятъ престана, но въ 14 часа наново започна, като най-голяма сила доби между 17 и 19 часа. Силенъ неприятелски артилерийски огънь бѣ подхванатъ вечерта въ участъка на 9-а дивизия, но скоро бѣ пренесенъ върху 20-и пех. полкъ и върху коти 183, 258 и 204. Къмъ полунощъ срещу к. 260 настѣпиха четири противникови роти, обаче, навреме посрещнати съ картеченъ и пушеченъ огънь, бѣха отблъснати съ голѣми за тѣхъ загуби.

Презъ следнитѣ дни противникътъ продължи артилерийската си дейность по цѣлия фронтъ на 5-а дивизия. На дѣсния флангъ — срещу Яребичнитѣ висоти — той развиваше силенъ разрушителенъ огънь. На 10-и май сутринта огънятъ тукъ доби извънредно голѣма сила, и, подъ негова закрила, французитѣ атакуваха висотитѣ Малка и Голѣма Яребична и ги заеха. Следъ нѣколкочасовъ бой, обаче, дѣснофланговитѣ части и особено привлѣчениятъ тамъ 83-и пех. полкъ, извършиха една съкрушителна контъратака срещу противника на Голѣма Яребична, завладѣха висотата и възстановиха положението на Главната си позиция. Сѣщиятъ день по другитѣ участъци отъ позицията се водѣ доста оживена артилерийска стрелба, обаче пехотни действия не се развиваха.

* * *

Бой на к. 260 на 11-и май 1917 година. (Скица № 46). — Следъ загубването на к. 321 презъ ноемврий 1916 год., като опорни точки на охранението въ Лѣвия участъкъ на 18-и пех. полкъ бѣха останали висотитѣ коти 260, 183 и 258. Първата отъ тѣхъ бѣ включена въ участъка на сръдната дружина, и къмъ 11-и май 1917 год. се заемаше отъ охраняващата 9-а рота съ три взвода и две картечници: заставитѣ № № 5 и 6 и главниятъ караулъ (ядрото) на ротата. Северозападно отъ к. 260 и на дѣсния брѣгъ на р. Люмница се намираше другиятъ взводъ (заставата № 4) отъ сѣщата рота. Дветѣ висоти коти 183 и 258 се заемаха съ по единъ взводъ (застава) отъ лѣвата охраняваща рота. Лѣвата застава и ядрото на тази рота бѣха затвърдени на к. 204. Самитѣ висоти бѣха доста добре укрепени. Разстоянието до противниковата позиция бѣше 500 крачки за к. 260 и около 700 крачки за к. 258. Линията на постоветѣ въ участъка следваше отъ голѣмия завой на р. Люмница по хребета северно отъ к. 260 и до самата висота, а оттамъ, на североизтокъ, до една точка на 300 крачки южно отъ к. 183 и на изтокъ до к. 204.

*

За да завърши започнатото разширение на своята позиция къмъ р. Люмница, противникътъ предприе нови нападения срещу охранителнитѣ части на 5-а дивизия. На 11-и май той съ превъзходни сили атакува и завладѣ к. 260, а на 15-и май — и к. 258.

Тѣзи две висоти, заедно съ намиращата се между тѣхъ висота к. 183, образуваха последния прагъ на склона, който се спуска отъ к. 321 къмъ р. Люмница. Заемането имъ имаше голѣмо значение за противника, тъй като отъ тѣхъ непосредствено се наблюдаваше долината, и последната не би